

Genoemd kunnen worden in dit verband:
Birds of the World (Austin & Singer, 1975)
Bird Life (Perrins & Cameron, 1976)
The World Atlas of Birds (!1974)
Birds (Gooders, 1975).

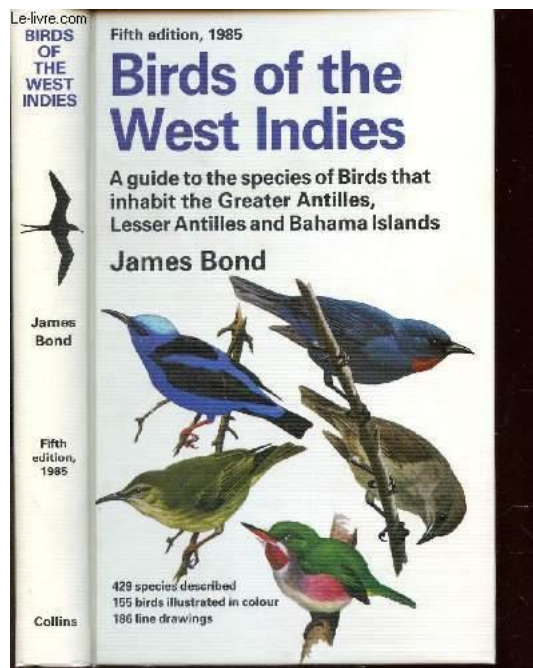
De andere stapel betreft vogelgidsen (determinatiegidsen) van allerlei landen en continenten. We vinden het tegenwoordig bijna vanzelfsprekend dat er vogelgidsen te koop zijn van landen als Oman, Ecuador en Bhutan. In de jaren zeventig en tachtig was dat evenwel nog helemaal niet het geval. Jaap Vink begon dat soort boeken te verzamelen om zijn lijsten zo compleet mogelijk te krijgen. In de Jan Verwey Bibliotheek zijn o.a. opgenomen:

Birds of the USSR (1984)
Birds of the Indian Sub-Continent (1987)
Birds of China (1980)
Birds of New Guinea (1986)
Birds of Australia (1981)
Birds of Mexico (1973)
Birds of the Middle East and North Africa (1988)
Birds of the South-West Pacific (1978)
Birds of East Africa (1963)
Birds of the West Indies (1981).

Leuk om te vermelden is dat het laatstgenoemde boek geschreven is door de enige echte James Bond. De schrijver van de bekende boeken over James Bond, Ian Fleming, gebruikte de naam van deze vogelaar om zijn held 007 een vlotte naam te geven. Fleming woonde indertijd op Jamaica, waar hij vermoedelijk de toen befaamde vogelaar James Bond enkele malen ontmoet heeft. Het boek over de vogels van West-Indië verscheen voor het eerst in de jaren vijftig van de vorige eeuw en beleefde vele herdrukken.

Het is in deze tijd nauwelijks meer voor te stellen dat zo'n dertig jaar geleden er nog geen overzichten

bestonden van alle vogels van de wereld. In het verleden ben ik nog wel eens opgebeld door postzegelverzamelaars die vroegen of er een naamlijst bestaat van alle vogels ter wereld.

De momenteel meest gebruikte lijst verscheen in 1990: *Distribution and Taxonomy of Birds of the World* (Sibley C.G. & Monroe B.L.). Tegenwoordig wordt het ons al heel eenvoudig gemaakt. De Checklist van *Sibley-Monroe* is gemakkelijk op het internet te vinden en vermeldt 9993 soorten! Aardiger is het natuurlijk eens een deel van *Birds of the World* (Lynx Edicions, Barcelona) in te zien. Dit standaardwerk telt nu reeds negen dikke delen. Elke vogelsoort krijgt hier een stuk tekst met veel bijzonderheden, een fraaie afbeelding en een verspreidingskaart.

Ode aan Vlieland

Koene Vegter

Terwijl in Noordwijk de Europese defensietop zich met militaire parafernalia meende te moeten omringen en sombere vredesactivisten hun protestdoeken opstaken, besloot een select gezelschap natuurvrienden dat het beter was het weekend van 17 tot 19 september 2004 op één der waddeneilanden door te brengen. Als doel hiervoor hadden zij het bij velen geliefde Vlieland voor ogen; een keuze die schrijver Gerrit Jan Zwier in zijn recente boek *Mijn Wadden* tot de categorie 'paradijselijk' rekent. Zonder nu gelijk in

theologische exegeses te vervallen is het misschien wel aardig om verslag te doen hoe het hun hierbij is vergaan. Redelijk aards moeten wij eigenlijk constateren, maar toch ook met bijzondere ontmoetingen die zeker binnen de Zwier-categorie vallen zoals het vervolg van dit verhaal zal leren. Zoals wel vaker bij een wat ongestructureerde groep voltrok het begin zich in enigszins onzekere sfeer, zelfs toenemend tot lichte paniek toen schrijver dezes, die zich om als organisator ook op zijn leeftijd nog moeiteloos op kop te kunnen blijven van zijn supersnelle Gazelle Medeo had laten vergezellen en als gevolg daarvan eenzaam op de

waddenboot vertoefde, al wuivend met zijn 35 kaartjes naar de achterblijvers op de wal die wanhopig wijzend de havenautoriteiten duidelijk probeerden te maken dat zij toch echt ook aan boord behoorden te zijn. Gelukkig konden de nuchtere Friezen de opgewonden Noordwijkers weer tot rust brengen en verliep de inscheping verder probleemloos.

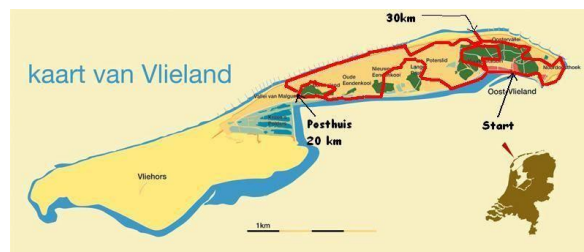
Ons verblijf het Twest Endt aan het einde van de Dorpsstraat lag er nog even idyllisch bij als altijd en ook de slaapzalen waren niet groter geworden; wel was het sanitair verbeterd. Na beperkte nachtrust gingen de meer gedrevenen al snel na 7 uur richting zeetrek. In eerste instantie leverde dit niet veel op behalve min of meer traditionele Grote Sterns, Zwarte Zee-eenden en een enkele Jan van Gent. Wel kon kennis gemaakt worden met de eerste van diverse Dutch Birders uit andere plaatsen, naarstig op zoek naar grote zeldzaamheden. Zo speurden twee Wageningers, waaronder coryfee Wim Wigant, met hun telescopen geconcentreerd de horizon af om een glimp te mogen opvangen van de recent bij Schiermonnikoog voor het eerst in Nederland gesignaleerde uit de tropen afkomstige Bonte Stern. Helaas, dit hemelse geluk was hen niet beschoren. In tegendeel; het soms zo wrede lot had beschikt dat zij diezelfde middag nog op hun speciaal daarvoor bestemde pieperapparatuur werden opgeschrikt met de melding van de uiterst zeldzame Franklins Meeuw – voor de vierde keer in Nederland – en wel uitgerekend in hun standplaats Wageningen. De rest van het weekend werden zij dan ook verscheurd door de nijging onmiddellijk weer af te reizen dan wel te blijven en hier alsnog op een wonder te hopen. Uiteindelijk troffen wij hen weer op de zondagavondboot, waar zij desgevraagd meldden niets gezien te hebben om zo onverrichter zake huiswaarts te keren. Maar voor ons was het nog lang niet zover en viel er ook heel wat te genieten. Om te beginnen drie Boomvalken die wel uit zee leken te komen en al buitlend over ons heen landwaarts vlogen.

Een goed begin maar niet direct een goede indicatie van veel roofvogelwaarnemingen. Behalve nog de nodige Boomvalken werden verder slechts enkele Slechtvalken, Torenavalken, Sperwers, Haviken en Buizerds gesignaleerd.

Zelfs wadden's trots de Kiekendief liet zich maar zelden zien: een aantal Bruine Kiekendieven en mogelijk ook een Blauwe. Wel werd een Zwarte Wouw waargenomen; een gegeven dat weliswaar tot discussie leidde maar uiteindelijk op het goede gezag van Claire Schaap toch in de boeken werd genoteerd en in elk geval de Birdersgroep tot onverholen jaloezie bracht.

De excursiegroep bewoog zich inmiddels richting Het Posthuys en werd daarbij onaangenaam getroffen door een stevige tegenwind en enkele minibuien.

Dit geheel in tegenstelling tot de verwachting van zonnig nazomerweer, waarmee nog eens werd bewezen dat het waddenweer zijn geheel eigen logica kent. Hiertegen gewapend met cappuccino en cranberryvlaai werden op het grensvlak van Posthuiswad en Kroon's Polders de mooiste waarnemingen gedaan.

Diverse meeuwen- en eendensoorten, een kleine groep Lepelaars, honderden Wulpen, Bergeenden en Kluten, nu eens rustig zittend dan weer op- en overvliegend zorgden voor een boeiend schouwspel dat naar keuze met het blote oog als totaalervaring dan wel met de telescoop in detail te bestuderen viel. Dit laatste instrument bleek vooral nuttig om bij droogvallend wad de diverse soorten Strandlopers en Plevieren uit elkaar te kunnen houden.

Te bewonderen vielen Goudplevieren en Zilverplevieren, zowel in prachtig winter- als zomerkleed, Kleine Strandloper, Bonte Strandloper, Krombekstrandloper, Steenloper, Kanoet, Rosse Grutto, (Regen)Wulp, Watersnip, Tureluur en Groenpootruiter. Een enkele gelukkige kon hier nog de Morinelplevier als schaarse doortrekker of de Sneeuwgorz als vroege wintergast aan toevoegen.

Inmiddels was het tijd geworden voor het avondeten – Sluis' spicy macaronimix – en de waddenquiz; dit jaar door Rien Sluys en Hein Verkade dermate specialistisch van opzet gebracht dat kenners als een Jelle van Dijk genadeloos in de min belandden en Herbert de Bruijn er als behendig gokker met de hoofdprijs van een fles lokale cranberrywijn vandoor ging. De opzet van de quiz voor volgend jaar werd echter op onnavolgbare wijze toebedeeld aan libellenexpert Jaap Eisenga en walvisdeskundige Willem Baalbergen (senior).

Deze laatste schrok hier zodanig van dat hij terplekke aankondigde binnenkort naar Patagonië af te reizen maar wel hoopte tijdig voor de volgende waddenexcursie terug te zijn.

De zondag bracht een aanmerkelijk minder winderig en meer zonnig beeld dan de zaterdag en zorgde tevens voor enkele wel heel bijzondere ontmoetingen.

Zo gingen velen allereerst op zoek naar de Grauwe Franjepoot, die een dag eerder al door Rien Sluys in een plasje rechts van Het Posthuys was gesignaleerd.

Het beestje had de goede smaak om rustig te wachten tot ook de rest van het gezelschap was gearriveerd om voor veel onder hen de eerste waarneming in Nederland te kunnen doen van deze schaarse doortrekker. Intussen bleek het fraai getekende vogeltje toch wel erg onrustig zijn rondjes te draaien in het plasje.

Mogelijk was hierop van invloed de aankomst van een wel zeer bijzonder groepje: een zevental luid zingende Meerminnen die het Noordwijkse ook tijdelijk hadden verlaten en al fietsend het duin afkwamen en daarbij onze Franjepoot mogelijk wat in verwarring brachten.

Zo niet de Noordwijkse vogelaars die zich retour Posthuys spoedden om daar te genieten van een sprankelend recital van deze in alle opzichten knappe Noordwijkse zanggroep.

Een speciaal gecomponeerde vogelode aan Vlieland bracht luid applaus en bravogeroep en benaderde zeker de Zwier-norm. Ook deed het goed om te constateren dat, waar de dames zich in het nachtelijk Vlielands uitgaansleven alleen met Birders van de concurrentie hadden kunnen vermaken vanwege het al vroeg te kooi gaan van het meer bedaalde Noordwijkse contingent, de Noordwijkse heren hier bijzonder in de smaak vielen.

Vooraf de fraaie krullen van Rien Sluys, de kalende schedel van zoon Robert Sluis, de stoer-grijze kuif van Ees Artse en het verweerde uiterlijk van Willem Baal brachten de dames tot minnig gedrag. Dit kon natuurlijk niet al te lang duren zodat beide partijen al gauw weer ieder haars of zijns weegs gingen.

De vogelaars opnieuw naar het wad, dan wel op weg naar een instructief bezoek aan het vogelringstation of naar de bosjes op zoek naar die nacht binnengevallen doortrekkers: grote aantallen Roodborsten, Tjiftjaffen en Bonte Vliegenvangers o.a.

De dag eindigde met een door de zon verwarmde terugreis op de boot waar nog eens alle waarnemingen de revue passeerden – in totaal circa 95 soorten, geen record weliswaar maar als score mooi genoeg – en plannen voor de volgende waddenexcursie werden besproken.

Als alles meezit hopen wij u volgend jaar zo medio september te mogen ontvangen in de uitermate basic accommodatie van De Wierschuur in de uitermate fraaie entourage van het buitendijkse wad op Terschelling.

Zo kunnen wij in dit aardse bestaan toch paradijselijke glimpen blijven ontvangen.

Vlieland Ode

De MeerMinnen

Een mooie ochtend aan het strand
Het wiegelied van Vlieland
Geliefden lopen hand in hand
Het wiegelied van Vlieland

Een vogelaar kruipt door het gras
Daarboven witte meeuwen
En in de verte klinkt 'heel zacht'
Gezang uit zoete kelen

Want:

Een MeerMin wenst je veel plezier
Vanuit het koele water
Met vogels, zee en mensen hier
In het ochtendlicht
Kijk maar..... Vlieland
Kijk maar..... dit wordt weer een dag
Droom maar..... Vlieland
Droom maar..... van een mooie dag